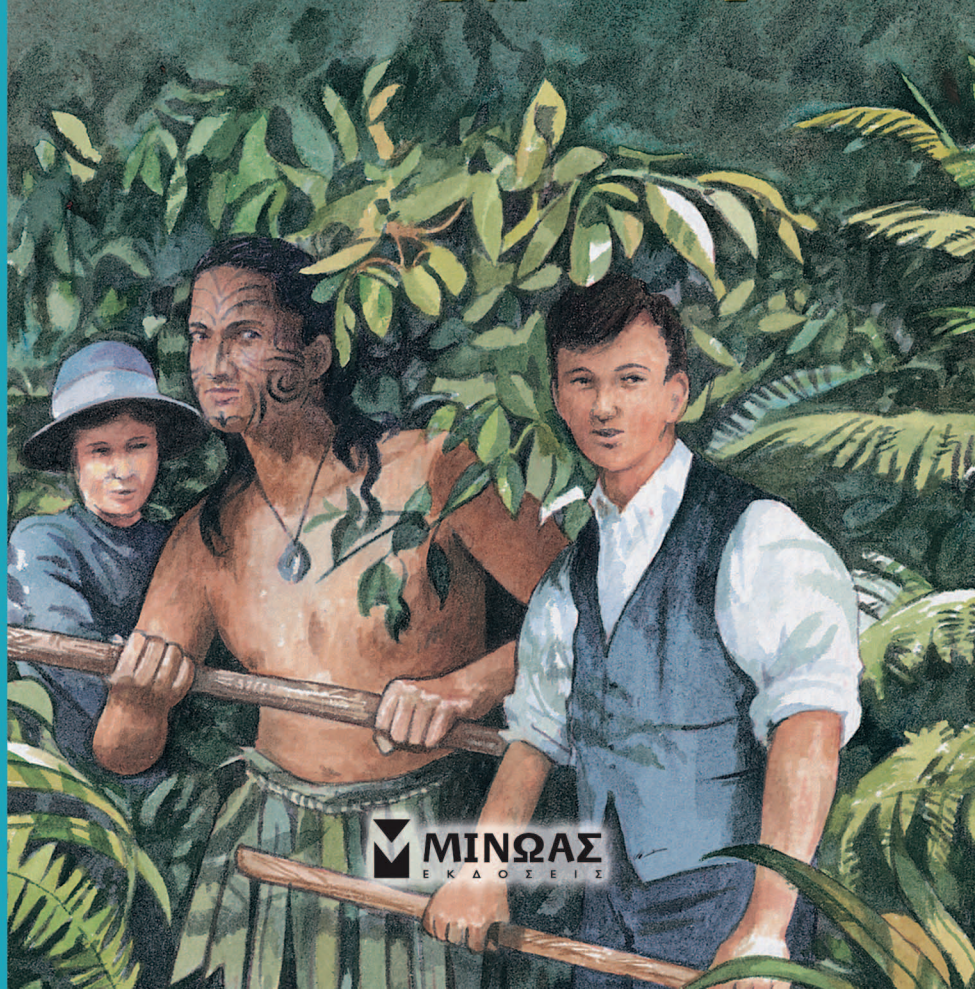

ΓΑΛΑΖΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

Τα παιδιά του πλοιάρχου Γκραντ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Σειρά: Γαλάζια Βιβλιοθήκη

Συγγραφέας & τίτλος πρωτοτύπου:
Jules Verne, *Les enfants du Capitain Grant*

Παραγωγή: ΜΙΝΩΑΣ Α.Ε.Ε.
1η έκδοση στην Ελλάδα: Μάρτιος 2011

Διασκευή – Επιμέλεια κειμένου: Αναστασία Σακελλαρίου
Προσαρμογή εξωφύλλου – Σελιδοποίηση: Ιάκωβος Ψαρίδης

Copyright © για την παρούσα έκδοση:
Εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ
Τ.Θ. 504 88, 141 10 Ν. Ηράκλειο, ΑΘΗΝΑ
τηλ.: 210 27 11 222 – fax: 210 27 76 818
www.minoas.gr • e-mail: info@minoas.gr

ISBN 978-960-481-424-4

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ ΓΚΡΑΝΤ

Διασκευή: Αναστασία Σακελλαρίου

Η Γαλάζια Βιβλιοθήκη επιστρέφει ανανεωμένη

Η Γαλάζια Βιβλιοθήκη, η σειρά που καθιερώθηκε στη συνείδηση του αναγνωστικού κοινού για την ποιότητα και τον σεβασμό της στην παιδική ψυχή, επανακυκλοφορεί ανανεωμένη σε νέες, μοντέρνες εκδόσεις, αποσκοπώντας να κάνει προσιτά σε μικρούς και μεγάλους τα αριστουργήματα της ελληνικής και παγκόσμιας λογοτεχνίας.

Από τον Ντίκενς και τον Μπαλζάκ έως τον Μαλό και τον Ουγκό, όλοι οι μεγάλοι συγγραφείς έδωσαν το παρών μέσα από διαλεκτά αριστουργήματα που, κυκλοφορώντας για πρώτη φορά το 1966, μύησαν τους νέους στον κόσμο του πνεύματος και καλλιέργησαν στην παιδική ψυχή ευγενικά αισθήματα και ανώτερα ιδανικά.

Βιβλία που δεν πρέπει να λείπουν από καμία βιβλιοθήκη, επιμελημένες εκδόσεις που χαρίζουν την αίσθηση του κλασικού επανακυκλοφορούν διασκευασμένες και προσεκτικά επιμελημένες με συμπυκνωμένα νοήματα που κεντρίζουν τη δημιουργική φαντασία των παιδιών και με όλες εκείνες τις παιδαγωγικές αξίες που πρέπει να περιέχονται σε ένα καλό παιδικό βιβλίο.

Γιάννης Κωνστανταρόπουλος,
Εκδότης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η μποτίλια

Στις 26 Ιουλίου 1864, μια θαλαμηγός με αγγλική σημαία έπλεε στη Βόρεια Θάλασσα. Ονομαζόταν *Ντάνκαν* και ανήκε στο λόρδο Έντουαρντ Γκλέναρβαν. Στη θαλαμηγό βρίσκονταν ο λόρδος Γκλέναρβαν, η νεαρή γυναίκα του, η λαίδη Έλενα, κι ένας ξάδελφός του, ο ταγματάρχης Μακ Ναμπος.

Το *Ντάνκαν* γύριζε στη Γλασκόβη, όταν ξάφνου ο καπετάνιος του, ο Τζον Μαγκκλ, ειδοποίησε το λόρδο πως ένας πελώριος καρχαρίας ακολουθούσε το πλοίο.

— Θέλετε να τον πιάσουμε; Θα έχει πολύ ενδιαφέρον, ρώτησε το λόρδο.

Ο λόρδος έδωσε τη συγκατάθεσή του και σε λίγο οι ναύτες έσερναν τον καρχαρία στο κατάστρωμα. Τότε, ένας από το πλήρωμα άρπαξε έναν μπαλτά και άνοιξε το στομάχι του.

— Έχει μια μποτίλια στο στομάχι του! φώναξε ο υποπλοίαρχος Τομ Ώστιν.

— Βγάλτε τη με προσοχή, για να την εξετάσουμε, πρόσταξε ο λόρδος.

Έτσι, οι ναύτες ξεκόλλησαν προσεχτικά την μπουκάλα από τα σπλάχνα του καρχαρία.

— Να την πλύνετε και να τη φέρετε στο σαλό-νι, έδωσε εντολή ο λόρδος.

Ο Τομ Ώστιν την έπλυνε και σε λίγο η μποτίλια τοποθετήθηκε πάνω στο τραπέζι, στο καρέ των αξιωματικών. Εκεί είχαν μαζευτεί ο Γκλέναρβαν, ο Μακ Ναμπς, ο Τζον Μαγκλ και η λαίδη Έλενα. Ο Γκλέναρβαν αφαίρεσε με προσοχή το φελλό και διέκρινε στο εσωτερικό της μποτίλιας χαρτιά.

— Περιέχει έγγραφα! φώναξε ενθουσιασμένος.

Όλοι τον τριγύρισαν με τρομερή περιέργεια. Τι περιείχε άραγε αυτή η μποτίλια;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Τα τρία έγγραφα

Στα μισοκατεστραμμένα έγγραφα, ξεχώριζαν εδώ κι εκεί μερικές λέξεις.

— Είναι τρία ξεχωριστά σημειώματα, συμπέρανε ο λόρδος. Νομίζω πως πρόκειται για το ίδιο σημείωμα μεταφρασμένο σε τρεις γλώσσες, αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά.

Έπειτα άπλωσε στο τραπέζι το σημείωμα στα αγγλικά και οι φίλοι του μπόρεσαν να ξεχωρίσουν τις ακόλουθες λέξεις σ' αυτή τη διάταξη:

62	Bri	gow
sink		stra
	aland	

	skipp	Gr	
	that monit		of long
and			ssistance
		lost	

– Μερικές λέξεις έχουν νόημα,¹ είτε η λαΐδη. Πρόκειται για κάποιο πλοίο που βούλιαξε.

– Φυσικά. Αλλά ποιο; Πού; είπε ο πλοίαρχος. Δεν μπορούμε να βγάλουμε συμπέρασμα.

– Θα μπορούσαμε, είπε ο λόρδος, να συμπληρώσουμε το ένα σημείωμα με το άλλο.

Στο δεύτερο σημείωμα σώζονταν μόνο τα ακόλουθα:

7 Juni	Glas
zwei	atrosen
	graus
bringt	ihnen

1. Οι λέξεις που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό σημαίνουν: sink = βυθίζομαι, aland = αποβιβάζομαι, that = αυτό, lost = χαμένος, skipper = πλοιοκτήτης ή καπετάνιος, monition = έγγραφο, (a)ssistance = βοήθεια.

—Είναι γερμανικά, είπε ο Τζον Μαγκλ. Το 7 Juni, συνδυασμένο με τον αριθμό 62, που σώζεται στο αγγλικό κείμενο, μας δίνει την ακριβή ημερομηνία του ναυαγίου: 7 Ιουνίου 1862. Η συλλαβή Glas, αν συνδυαστεί με τη συλλαβή gow του άλλου κειμένου, μας δίνει τη λέξη Glasgow. Μάλλον πρόκειται για κάποιο καράβι από τη Γλασκόβη. Η δεύτερη γραμμή έχει σβηστεί, αλλά στην τρίτη το zwei σημαίνει δύο και το atrosen θα είναι δίχως άλλο η λέξη matrosen, που σημαίνει ναύτες.

—Άρα το σημείωμα γράφτηκε από έναν καπετάνιο και δύο ναύτες, παρατήρησε η λαίδη.

—Έτσι φαίνεται. Το graus μου φαίνεται ανεξήγητο. Όσο για το bringt ihnen σημαίνει «φέρτε τους», «δώστε τους», και φαίνεται να συμπληρώνει το αγγλικό (a)ssistance.

—Ναι, είναι ολοφάνερο. Ζητούν βοήθεια. Όμως, πού βρίσκονται; είπε ο Γκλέναρβαν.

—Ας δούμε και το τρίτο σημείωμα, είπε η λαίδη Έλενα. Όλοι ξέρουμε γαλλικά.

Το σημείωμα αυτό παρουσίαζε την ακόλουθη μορφή:

troi	ats	tannia
	gonie	aystral
		abor
contin	pr	cruel indi
	jeté	ongit
	et 37° 11 lat	

— Η πρώτη γραμμή² νομίζω πως μιλάει για κάποιο τριίστιο. Και αν συνδυάσουμε το tannia με το Bri, που υπάρχει στο αγγλικό κείμενο, οδηγούμαστε στο όνομα του καραβιού *Britannia*! Από τις δύο επόμενες λέξεις gonie και austral, μόνο η δεύτερη έχει κάποιο φανερό νόημα, αφού σημαίνει νότιος. Άρα το *Μπριτάνια* ναυάγησε στο νότιο ημισφαίριο, είπε ο Τζον Μαγκλ. Το abor ίσως σημαίνει aborder, δηλαδή αποβιβάζομαι. Πού όμως να αποβιβάστηκαν; Ίσως σε κάποια ήπειρο, αφού το contin πιθανόν να είναι μέρος της λέξης continent, ήπειρος. Όσο για το cruel, σκληρός, δε χρειάζεται άλλη εξήγηση. Συμφωνεί και με το

2. Trois (m)ats = τριίστιο.

γερμανικό *graus*, που θα είναι ίσως μέρος από τη λέξη *grausman*.

—Τι σημαίνει όμως το *indi*; ρώτησε ο ταγματάρχης. *Indiens* ή *indigènes*;³

Ο Γκλέναρβαν κούνησε τους ώμους του με απορία.

— Πάντως, το *ongit* μπορεί να ανήκει στη λέξη *longitude*,⁴ που σημαίνει μήκος, και το *lat* να είναι η αρχή του *latitude*,⁵ πλάτος.

— Έτσι, έχουμε μια σαφή ένδειξη, είπε ο καπετάνιος. Νότιο πλάτος 37° 11.

— Νομίζω πως πρέπει να συγκεντρώσουμε όλες τις λέξεις που σώζονται στα τρία χειρόγραφα και να τις ερμηνεύσουμε συμπληρώνοντας τα μεταξύ τους κενά, είπε ο λόρδος.

— Σε ποια γλώσσα; ρώτησε ο ταγματάρχης.

— Αφού το πληρέστερο είναι το γαλλικό, νομίζω πως αυτό πρέπει να προσπαθήσουμε να συμπληρώσουμε, μεταφράζοντας σ' αυτή τη γλώσσα όσα τμήματα λέξεων υπάρχουν και στα άλλα.

3. *Indiens* = Ινδιάνοι, *indigènes* = ιθαγενείς.

4. *Longitude* = γεωγραφικό μήκος.

5. *Latitude* = γεωγραφικό πλάτος.

Πήρε λοιπόν χαρτί και πένα και, προσπαθώντας να κρατήσει την ίδια ακριβώς απόσταση ανάμεσα στις λέξεις, έγραψε:

7 Juni 1862 trois-mats Britannia Glasgow
sombre gonie austral
à terre deux matelots
capitain Gr abor
contin pr cruel indi
jete ce document de longitude
et 37° 11 de latitude Portez-leur secours
perdus

Το σημείωμα αυτό θα μπορούσε να μεταφραστεί:

7 Ιουνίου 1862 τριίστιον Μπριτάνια της Γλασκόβης
βυθίσθη γωνίας νότιον
στη στεριά δύο ναύτες
πλοίαρχος Γκρ φθασ
ήπειρον αιχ σκληροί ινδ
ριψαν τη σημείωση αυτή μήκος
και 37° 11 πλάτος Βοηθήστε τους
χαμένοι

Βέβαια, κανένας δε γνώριζε αν είχαν συμπληρώσει σωστά όσες λέξεις ήταν μισές. Αλλά, οπωσδήποτε, το σημείωμα αυτό φαινόταν καθαρά πως είχε σταλεί από τους ναυαγούς του *Μπριτάνια*.

— Κάναμε μια σπουδαία ανακάλυψη, είπε ο λόρδος. Η ζωή τριών ανθρώπων εξαρτάται από εμάς. Πρέπει να επιστρέψουμε στη στεριά και να καταθέσουμε στο Ναυαρχείο το σημείωμα.

Αμέσως ο Τζον Μαγκλ πήγε να δώσει οδηγίες για να επιστρέψουν στο Ντάμπarton και οι υπόλοιποι συνέχισαν τη συζήτηση γύρω από το φθαρμένο σημείωμα.

— Το μόνο που ξέρουμε, είπε ο λόρδος Γκλέναρβαν, είναι πως το *Μπριτάνια* ναυάγησε στις 7 Ιουνίου 1862 και ότι ο πλοίαρχός του και δύο ναύτες έριξαν το σημείωμα στον 37ο παράλληλο.

— Νομίζω πως οι συλλαβές *gonie* μου θυμίζουν τη λέξη Παταγονία, είπε ο ταγματάρχης.

Πράγματι, ο καπετάνιος, όταν επέστρεψε, ξεδίπλωσε ένα χάρτη και είδαν πως ο 37ος παράλληλος περνούσε από το βόρειο μέρος της Παταγονίας και συνεχιζόταν στον Ατλαντικό.

— Ωραία! είπε με ενθουσιασμό ο λόρδος. Συ-

νεπώς, έχουμε την επιβεβαίωση πως ο καπετάνιος αποβιβάστηκε σε ήπειρο και όχι σε νησί. Αυτό μας το βεβαιώνουν οι συλλαβές contin, λίγο παραπέρα. Τα γράμματα pr θα είναι τα αρχικά της λέξης prisonniers, δηλαδή αιχμάλωτοι. Και το cruel indi σημαίνει απλούστατα «σκληροί ινδιάνοι». Άρα το ναυάγιο έγινε στις ακτές της Παταγονίας, συνέχισε. Πρέπει να μάθουμε τώρα αν το *Μπριτάνια* περνούσε αποκεί κοντά.

—Θα το μάθουμε αμέσως, είπε ο κάπτεν Μαγκλ. Έχω εδώ τα *Ναυτιλιακά Χρονικά*. Α! Να! φώναξε ικανοποιημένος. Στις 30 Μαΐου του 1862, το *Μπριτάνια* έφυγε από το Γκαλάο του Περού, με πλοίαρχο τον Χάρι Γκραντ.

—Γκραντ! φώναξε ο λόρδος. Ο Σκοτσέζος που ήθελε να ιδρύσει νέα αποικία στον Ειρηνικό; Είναι ολοφάνερο! Το μήνυμα είναι σίγουρα δικό του! Το *Μπριτάνια* ξεκίνησε από το Γκαλάο στις 30 Μαΐου και στις 7 Ιουνίου χάθηκε κάπου στις ακτές της Παταγονίας. Μας λείπει μόνο το γεωγραφικό μήκος!

—Δε μας χρειάζεται! δήλωσε ο Τζον Μαγκλ. Αφού η χώρα μάς είναι γνωστή, αναλαμβάνω, ξέ-

ροντας μονάχα το πλάτος, να τραβήξω γραμμή στο σημείο όπου έγινε το ναυάγιο.

— Τότε μάθαμε οτιδήποτε σχετικό με την τραγωδία αυτή; ρώτησε η λαίδη Έλενα.

— Ασφαλώς! της απάντησε ο λόρδος. Θα μπορούσα να συμπληρώσω το μήνυμα του κάπτεν Γκραντ σαν να μου το υπαγόρευε ο ίδιος!

Και, αρπάζοντας μια πένα, έγραψε:

«Στις 7 Ιουνίου 1862, το τρικάρτο *Μπριτάνια*, της Γλασκόβης, ναυάγησε στις ακτές της Παταγονίας, στο νότιο ημισφαίριο. Στη στεριά κατευθύνονται δύο ναύτες και ο πλοίαρχος Γκραντ. Θα προσπαθήσουν ν' αράξουν στην ήπειρο, όπου θα αιχμαλωτιστούν από τους σκληρούς Ινδιάνους. Έριξαν το σημείωμα αυτό σε δεν ξέρω πόσο μήκος και 37 μοίρες και 11 πρώτα πλάτος. Βοηθήστε τους, διαφορετικά θα χαθούν».

— Οι ναυαγοί θα σωθούν, είπε με πεποίθηση ο Γκλέναρβαν. Το σημείωμα είναι πεντακάθαρο και είμαι βέβαιος πως η Αγγλία δε θα τους αφήσει αβοήθητους. Πρέπει να δημοσιεύσω αμέσως μια αγγελία στις εφημερίδες, για να αναθαρρήσουν οι οικογένειές τους.

Το Ντάνκαν έτρεχε τώρα ολοταχώς και δεν άργησε να αράξει στο λιμάνι του Ντάμπαρτον. Ένα αμάξι περίμενε εκεί για να μεταφέρει τη λαίδη και τον ταγματάρχη στον πύργο Μάλκολμ, τον οικογενειακό πύργο του λόρδου, ενώ ο ίδιος έτρεξε να προλάβει το τρένο της Γλασκόβης.

Πριν αναχωρήσει όμως, έστειλε τηλεγραφικώς στην εφημερίδα *Τάιμς* την ακόλουθη αγγελία:

«Όσοι ενδιαφέρονται για την τύχη του τρικάρτου *Μπριτάνια*, υπό τον πλοίαρχο Γκραντ, ας απευθυνθούν στο λόρδο Γκλέναρβαν, στον πύργο Μάλκολμ».

Ο πύργος Μάλκολμ

Ο πύργος Μάλκολμ ανήκε στο λόρδο Έντουαρντ Γκλέναρβαν, ο οποίος είχε μεγάλη περιουσία. Για χάρη της γυναίκας του, η οποία αγαπούσε πολύ τα ταξίδια, ο λόρδος είχε ναυπηγήσει τη θαλαμηγό *Ντάνκαν*.

Στο μεταξύ, ο λόρδος Γκλέναρβαν είχε φύγει για το Λονδίνο, προσπαθώντας να εξασφαλίσει βοήθεια για τους ναυαγούς. Αλλά το Ναυαρχείο δε φάνηκε τόσο πρόθυμο όσο πίστευε ο λόρδος.

Τέσσερις μέρες μετά, δυο παιδιά, ένα κορίτσι και ένα αγόρι, έφτασαν στον πύργο Μάλκολμ. Η λαίδη τα υποδέχτηκε.

—Είμαστε η κόρη και ο γιος του κυβερνήτη

του *Μπριτάνια*, του πλοιάρχου Γκραντ, είπε η μικρή. Κυρία, πείτε μας ό,τι ξέρετε για τον πατέρα μας! Ζει;

— Είναι πολύ πιθανό, απάντησε η λαίδη και έπειτα τους διηγήθηκε τα καθέκαστα.

— Κυρία, πού είναι τα σημειώματα αυτά; ρώτησε η κοπέλα, όταν η λαίδη τελείωσε.

— Ο λόρδος πήγε να τα καταθέσει στο Ναυαρχείο. Ελπίζει πως θα στείλουν κάποιο πλοίο για να βρει τον πλοίαρχο Γκραντ. Στο μεταξύ, μπορείτε να μείνετε στον πύργο.

Η Μαίρη και ο Ρόμπερτ ήταν τα μόνα παιδιά του πλοιάρχου Γκραντ, ενώ η μητέρα τους είχε πεθάνει. Ο πατέρας τους ήταν από τους καλύτερους καπεταναίους και είχε συγκεντρώσει αρκετή περιουσία, όταν του ήρθε η ιδέα να ιδρύσει στην Ωκεανία μια αποικία. Κατασκεύασε λοιπόν το *Μπριτάνια* και ξεκίνησε να εξερευνήσει τα νησιά του Ειρηνικού, για να διαλέξει μέρος να πραγματοποιήσει το σχέδιό του, αλλά έπειτα από ένα χρόνο τα ίχνη του χάθηκαν.

Την επομένη, ο λόρδος Γκλέναρβαν επέστρεψε στον πύργο. Φαινόταν απογοητευμένος.

—Τι έγινε; τον ρώτησε η γυναίκα του.

—Δε δέχονται να στείλουν πλοίο, γιατί μια τέτοια έρευνα θα στοίχιζε πολύ, είπε εκείνος.

—Πατέρα μου! Πατερούλη μου! φώναξε η Μαίρη ξεσπώντας σε κλάματα.

Ο λόρδος στράφηκε με απορία στην κοπέλα, που ως τότε δεν είχε προσέξει.

—Είναι η Μαίρη Γκραντ, του εξήγησε η λαίδη. Και ο αδελφός της ο Ρόμπερτ. Είναι τα παιδιά του πλοίαρχου Γκραντ, που το Ναυαρχείο κατάδικασε να μείνουν ορφανά!

—Ωστε δεν υπάρχει πια καμιά ελπίδα; μουρμούρισε ο ταγματάρχης.

Όλοι έμειναν σιωπηλοί, ώσπου η λαίδη Έλενα μίλησε:

—Έντουαρντ, είπε στον άντρα της, όταν ο πλοίαρχος Γκραντ έγραψε την επιστολή αυτή και την έριξε στα κύματα, την εμπιστευόταν ουσιαστικά στη Θεία Πρόνοια. Και ο Θεός την οδήγησε σε εμάς. Πρέπει λοιπόν να σώσουμε εμείς τους ναυαγούς.

Το Ντάνκαν ξεκινά

Ο λόρδος συμφώνησε με τη γυναίκα του χωρίς δεύτερη σκέψη. Από την επομένη κιόλας, ο Τζον Μαγκλ άρχισε τις ετοιμασίες για το ταξίδι. Μαζί τους θα πήγαιναν και τα παιδιά του πλοιάρχου Γκραντ. Επίσης, πέρα από το ζεύγος Γκλέναρβαν, θα επιβιβαζόταν στο Ντάνκαν και ο ταγματάρχης Μακ Ναμπος. Έτσι, θα υπήρχαν, εκτός από το πλήρωμα, πέντε ταξιδιώτες πάνω στο πλοίο.

Θα ξεκινούσαν στις 25 Αυγούστου. Από την παραμονή, ο λόρδος Γκλέναρβαν και η γυναίκα του, ο ταγματάρχης Μακ Ναμπος, ξάδελφος του λόρδου, ο υπεύθυνος τροφοδοσίας Όλμπινετ και

η γυναίκα του, μαζί με τη Μαίρη και τον Ρόμπερτ Γκραντ εγκαταστάθηκαν στο *Ντάνκαν*.

Κατά τις δύο τα ξημερώματα, το *Ντάνκαν* σφύριξε, αποχαιρετώντας τη Γλασκόβη.

Την πρώτη μέρα του ταξιδιού τους, συνάντησαν αρκετή φουσκοθαλασσιά, αλλά την επομένη ο άνεμος γύρισε πρίμος.

Ο Μακ Ναμπος καθόταν στο κατάστρωμα και ατένιζε την απέραντη θάλασσα. Κάποια στιγμή, είδε να στέκεται δίπλα του ένας άγνωστος, ο οποίος στριφογύριζε γύρω του, προσπαθώντας να πιάσει κουβέντα μαζί του. Ο Μακ Ναμπος όμως έδειχνε αδιάφορος.

Λίγο αργότερα, ο άγνωστος φώναξε με ξενική προφορά:

— Καμαρότε!

Ο Όλμπινετ περνούσε αποκεί και απόρησε βλέποντας τον άγνωστο να τον φωνάζει έτσι.

— Είστε ο καμαρότος; τον ρώτησε ο άγνωστος.

— Περίπου. Αλλά δεν έχω την τιμή να σας γνωρίζω.

— Είμαι ο επιβάτης της καμπίνας 6. Πώς σε λένε, παλικάρι μου;

— Όλμπινετ.

— Λοιπόν, φιλαράκο μου, φέρε μου δύο μπισκότα, γιατί πεινάω πολύ!

Ο Όλμπινετ τον άκουγε χωρίς να καταλαβαίνει, ενώ ο ξένος συνέχισε να φλυαρεί.

— Και ο καπετάνιος; Δε σηκώθηκε ακόμη; Ευτυχώς, ο καιρός είναι καλός.

Την ώρα εκείνη, πρόβαλε ο Τζον Μαγκλ.

— Να ο καπετάνιος, είπε ο Όλμπινετ δείχνοντάς τον.

— Α! Χαίρω πολύ, κάπτεν! φώναξε ο ξένος απλώνοντάς του το χέρι. Δεν μπόρεσα να σας σφίξω χθες το χέρι. Σήμερα όμως χαίρομαι για τη γνωριμία. Ποια η γνώμη σας για το *Σκοτία*;

— Ποιο *Σκοτία*; ρώτησε ο καπετάνιος.

— Αυτό εδώ! απάντησε ο ξένος χτυπώντας το πόδι στο κατάστρωμα.

Ο Τζον Μαγκλ πήγε να πει κάτι, αλλά εκείνη τη στιγμή πρόβαλαν ο λόρδος και η γυναίκα του.

— Α! Να μερικοί επιβάτες, φώναξε ο ξένος. Ελπίζω, καπετάνιε, να με παρουσιάσετε.

Και χωρίς να περιμένει τις συστάσεις, προχώρησε και υποκλίθηκε μπροστά στη λαϊδή.

— Κύριε, είπε απευθυνόμενος στο λόρδο.

— Ο λόρδος Γκλέναρβαν, είπε ο Τζον Μαγκλ.

— Χάρηκα, μολόρδε. Ελπίζω να γνωριστούμε και να έχουμε ευχάριστο ταξίδι με το *Σκοτία*.

— Κύριε, είπε τότε ο λόρδος Γκλέναρβαν, με ποιον έχω την τιμή να ομιλώ;

— Με τον Ιάκωβο Παγανέλη, γραμματέα της Γεωγραφικής Εταιρείας του Παρισιού. Κατευθύνομαι στις Ινδίες, για να συμπληρώσω τις εργασίες των μεγάλων εξερευνητών.

Ο λόρδος τότε κατάλαβε τι είχε συμβεί. Ο Ιάκωβος Παγανέλης είχε μπερδέψει τα δύο πλοία και επιβιβάστηκε κατά λάθος στο *Ντάνκαν*.

— Ωστε σκοπεύετε να πάτε στην Καλκούτα, κύριε Παγανέλη; τον ρώτησε ο Γκλέναρβαν.

— Ναι. Θέλω να ακολουθήσω τον Γιάρου-Τζάμπο-Τσου, που διασχίζει το Θιβέτ, και να διαπιστώσω αν χύνεται στον Βραχμαπούτρα. Έτσι θα εξασφαλίσω το μέταλλο της Εταιρείας μας.

— Κύριε Παγανέλη, του είπε ο λόρδος, το ταξίδι που σχεδιάζετε είναι πράγματι πολύ ωραίο, αλλά, για την ώρα, θα πρέπει να το απαρνηθείτε. Το πλοίο αυτό πηγαίνει σε αντίθετο δρόμο από

τις Ινδίες. Βλέπετε, το πλοίο αυτό δεν είναι το Σκοτία, αλλά το Ντάνκαν.

— Το Ντάνκαν, ρώτησε έκπληκτος ο Παγανέλης. Και πού πηγαίνει;

— Στην Αμερική. Στην Κονσεψιόν.

— Στη Χιλή; Ποπό! Και η αποστολή μου στις Ινδίες τι θα απογίνει; Ξεφώνισε έντρομος.

— Μην απελπίζεστε! Θα πιάσουμε σε λίγο στη Μαδέρα και αποκεί θα γυρίσετε πίσω.

— Ευχαριστώ πολύ, μυλόρδε. Βλέπω όμως πως το Ντάνκαν είναι ιδιωτική θαλαμηγός.

— Ναι, είναι δική μου. Σας παρακαλώ όμως να τη θεωρήσετε σαν δική σας, είπε ο λόρδος.

— Ευχαριστώ, λόρδε μου, αποκρίθηκε ο Παγανέλης. Με σκλαβώνετε. Αφού κάνετε όμως ταξίδι αναψυχής, τι θα λέγατε να πάμε στις Ινδίες; Η χώρα αυτή παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον.

Όλοι κούνησαν αρνητικά το κεφάλι. Η πρότασή του δεν άρεσε σε κανέναν.

— Δυστυχώς, ο σκοπός του ταξιδιού μας είναι άλλος, του απάντησε ο λόρδος. Πηγαίνουμε να περισυλλέξουμε τρεις ναυαγούς στα παράλια της Παταγονίας.

Και διηγήθηκαν τότε στο γεωγράφο τη συγκινητική ανακάλυψη του μηνύματος μέσα στο μπουκάλι.

— Θαυμάζω τη γενναιοφροσύνη σας, αποκρίθηκε ο Παγανέλης. Και θα είχα τύψεις, αν καθυστερούσα την πορεία σας έστω και μία μέρα! Θα ξεμπαρκάρω λοιπόν στο πρώτο λιμάνι.

— Στη Μαδέρα, λοιπόν, είπε ο Τζον Μαγκλ.

Διαβάστε τη συνέχεια στο βιβλίο.